

ΕΛΤΑ
Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ: 90/2010 ΚΕΜΠΙΚΡ

Όδοιπορικό

Όρθοδόξου Ιεραποστολής στην Ανατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ • Τεύχος 65 • Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2018

‘Ο Παναγιώτατος μὲ τὴν Συνοδεία Του καὶ συνεργάτες τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Κορέας κατὰ τὴν 4η Ἐπίσημη Ἐπίσκεψή Του στὴν Κορέα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Άγαπητοί Άδελφοί και Άδελφές εν Κυρίῳ,
Ζῶντες ἀκόμη στὸν ἀπόηχο τῆς 4ης Ἐπίσημης
Ἐπίσκεψης τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου στὴν Κορέα,
δοξολογοῦμε τὸν Θεὸν γιατὶ χάρις στὴν ἄφατη
φιλανθρωπία Του ἀξιωθήκαμε νὰ ζήσουμε αὐτὸ τὸ
εὐλογημένο ἐκκλησιαστικὸ γεγονός.

Κι αὐτὸ τὸ γεγονός ἦταν τὸ προανάκρουσμα
τῆς Ἐπουράνιας Ἐπισκέψεως, τῆς ἑορτῆς τῶν
Χριστουγέννων δηλαδή, τὴν ὅποια ἀξιωνόμαστε νὰ
έορτάζουμε καὶ φέτος.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
εὑρομεν τὴν ἀλήθειαν
καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».

Σκιρτοῦμε ἀπὸ πνευματικὴ χαρὰ γιατὶ ὁ
προαιώνιος Λόγος μᾶς ἐπισκέφθηκε ώς Ἀνθρωπος
γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου καὶ
νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς ἀμαρτίας
καὶ τῆς πλάνης.

Αὐτὸ τὸ ἀνερμήνευτο μυστήριο, ὅτι δηλαδὴ ὁ
ἄχρονος Θεὸς μπῆκε στὸν χρόνο, ὁ ἀόρατος Θεὸς
«օράθη βροτοῖς», ὁ ἄσαρκος Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, «ὁ πλούσιος ἔγινε γιὰ χάρη μας
πτωχός, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἐμεῖς μὲ τὴν φτώχεια
τὴν δική Του νὰ πλουτίσουμε» (πρβλ. 2 Κορ.8:9),
δὲν προσπαθοῦμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ μας νὰ
τὸ κατανοήσουμε μὲ τὶς πεπερασμένες ἀνθρώπινες
διανοητικές μας δυνάμεις· προσπαθοῦμε ὅμως νὰ
τὸ ζήσουμε βιωματικὰ ὥστε τὸ Μυστήριο τῆς Θείας
Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου νὰ γίνει ἡ ἀπαρχὴ[†]
τῆς Σωτηρίας μας.

Ἡ Ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο ἃς γίνει
ἀφορμὴ στὸν καθένα μας νὰ καταλάβει τὸ χρέος
του γιὰ τὴν Σωτηρία τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ἐπίσκεψή
μας στὸν πάσχοντα συνάνθρωπο μας νὰ γίνουμε
τὸ μέσον γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ»

ὁ Χριστὸς «τὸν εἰς τοὺς ληστὰς περιπεσόντα»
σύγχρονο ἄνθρωπο «ἀλείφοντας τὶς πληγές του μὲ
λάδι καὶ κρασί»· μὲ τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη μας πρὸς
τὸν κάθε πλησίον νὰ μεταφέρουμε μὲ προσωπικὸ
καὶ ἀπτὸ τρόπο τὴν Σταυρωμένη Ἀγάπη στὸν
κόσμο· μὲ τὴν διάδοση τῆς Ὁρθόδοξης Μαρτυρίας
σὲ ὅσους ἀναζητοῦν τὴν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ
νὰ γίνουμε οἱ ἀγγελιαφόροι τοῦ μηνύματος τῆς
Ειρήνης, τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Ἐλπίδας γιὰ νὰ ζήσει ὁ
κόσμος.

Λίαν προσφιλεῖς Άδελφοί μου, ἡ Ἐπίσκεψη τοῦ
Θεοῦ στὸν κόσμο μὲ τὸν ἀσύλληπτο ὑπερφυσικὸ[†]
τρόπο ποὺ πραγματοποιήθηκε, εἴθε νὰ γίνει διὰ τοῦ
προσωπικοῦ μας βιώματος τὸ πιὸ χαρμόσυνο, τὸ
πιὸ ἐλπιδοφόρο καὶ τὸ πιὸ κοσμοσωτήριο νέο γιὰ
ὅλο καὶ περισσότερους ἀνθρώπους στὴν σύγχρονη
Οἰκουμένη.

‘Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πισιδίας π.
Σωτὴριος, οἱ Κληρικοί μας, οἱ Συνεργάτες μας
κι ἐγὼ προσωπικῶς σᾶς εὐχόμαστε νὰ περάσετε
εὐφρόσυνα Χριστούγεννα καὶ τὸ Νέον Ἀιώνα νὰ
εῖναι εὐλογημένο παρὰ Κυρίου!

Μετὰ πολλῆς πάντοτε ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης
τιμῆς ἐν Κυρίῳ Σαρκωθέντι καὶ Ἐπιφανέντι,

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

‘Η 4η ’Επίσημη ’Επίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν Κορέα

Απὸ 3 μέχρι 8 Δεκεμβρίου 2018, ἡ Ὀρθόδοξη Μητρόπολη Κορέας εἶχε τὴν μεγάλη εὐλογία καὶ τὸ ἔξαιρετικὸ προνόμιο νὰ ύποδεχθεῖ τὴν ΑΘΠ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νέας Ρώμης κ.κ. Βαρθολομαῖο κατὰ τὴν 4η ἐπίσημη ἐπίσκεψή Του στὴν Κορέα, μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ Καθεδρικοῦ Ι.Ν. Ἀγίου Νικολάου στὴν Σεούλ.

Τὸ Πρόγραμμα τοῦ Παναγιωτάτου περιελάμβανε:

Ἐπίσκεψη τῆς ΑΘΠ στὸ NCCK (National Council of Churches in Korea) καὶ Ἐπίσημο Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ NCCK Πάστορος Rev. Dr. Lee Hong-jung καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν τοῦ NCCK.

Συνέντευξη τοῦ Παναγιωτάτου στὰ κορεατικὰ media.

Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τῆς πρέσβειρας τῆς Ἐλλάδος στὴν Σεούλ ἐξοχωτάτης κυρίας Ἰφιγενείας Κοντολέοντος.

Γεῦμα τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τῶν Κληρικῶν καὶ Συνεργατῶν τῆς Ὀρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας στὴν αἱθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως.

Πατριαρχικὴ χοροστασία κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Νικολάου στὸν Καθεδρικὸ Ιερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ

Μ. Ἐσπερινοῦ ἀκολούθησε Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τῶν πιστῶν στὴν αἱθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου μὲ μουσικὸ Πρόγραμμα ὑπὸ τῆς Χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ι.Ν. Ἀγ. Νικολάου, τῶν Σλαβοφώνων, τῶν Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Ἑλληνικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου HUFS, καὶ τῶν Αιθιόπων.

Τὴν Πέμπτη 6/12 ὁ Παναγιώτατος προέστη τῆς θείας Λειτουργίας μὲ συλλειτουργοὺς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Γέροντα Πριγκηπονήσων κ. Δημήτριο, Πισιδίας κ. Σωτήριο, Φιλίππων καὶ Θάσου κ. Στέφανο καὶ Κορέας κ. Αμβρόσιο. Στὴν Θ. Λειτουργία μίλησε ὁ ἐξοχώτατος Υπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Do Jong Hwan καὶ μετὰ τὴν καταληκτήρια Ὁμιλία τοῦ Παναγιωτάτου ἀντήλλαξαν δῶρα. Μετὰ τὴν θ. Λευτουργία ἀκολούθησε Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου μὲ τὴν παρουσία Πρέσβεων Ὀρθοδόξων χωρῶν, τοῦ Καρδιναλίου Yeom Soojung, Ἀρχηγῶν τοῦ NCCK καὶ ἄλλων Θρησκειῶν στὸ κεντρικὸ χὼλ τῆς Ὀρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας.

Συμμετοχὴ τῆς ΑΘΠ στὴν ἐκστρατεία ἀγάπης τοῦ Korean Salvation Army γιὰ τὴν βοήθεια τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀστέγων.

Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ὑπὸ τοῦ Τούρκου Πρέσβεως στὴν Σεούλ ἐξοχωτάτου κ. Mr. Ersin Erqin.

Διεθνὲς Συμπόσιο γιὰ τὸ Περιβάλλον μὲ θέμα:

Ecology, Theology, and Human Dignity in the Orthodox Christian Tradition στὸ GRAND HILTON SEOUL. Κύριος ὘μιλητὴς τοῦ Συμποσίου ἦταν ὁ Παναγιώτατος μὲ θέμα: “*And God Saw that Everything was Good. The Theological Vision of Creation in the Orthodox Tradition*”. Οἱ ἄλλοι ὀμιλητὲς ἦσαν οἱ: Ἀρχιμ. Μάξιμος Constas Ph.D.,: **A Tale of Two Trees: Nature and Human Transformation**, ἡ Gayle E. Woloschak, D. Min., Ph. D.: **Responding Faithfully to the Ecological Crisis: The Role of Science in Orthodox Environmental Ethics**, καὶ ὁ Rev. Deacon Perry Hamalis, Ph.D.: **Love God, Love thy Neighbor, Love the Trees: Environmental Justice in Orthodox Christianity**. Στὸ τέλος τοῦ Διεθνοῦ Συμποσίου ἀκολούθησε συζήτηση, τὴν ὅποια διηύθυνε ὁ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Rev. Dr. John Chryssavgis, Ph.D.

Παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Παναγιωτάτου «Συνάντηση μὲ τὸ Μυστήριο» σὲ κορεατικὴ μετάφραση ἀπὸ τὸν Ἐκδοτικὸ Οἶκο τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, Orthodox Editions.

Συνάντηση τοῦ Παναγιωτάτου μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κορέας ἐξοχωτάτου κ. Moon Jae-in στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο.

Ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου στὴν ἀποστρατικοπιημένη ζώνη (DMZ) καὶ τέλεση Μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τοῦ Κορεατικοῦ Πολέμου (1950-53).

(συνέχεια σελ. 10)

‘Η ἐνθρόνιση τοῦ Νέου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος

‘Η ἐνθρόνιση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος πραγματοποιήθηκε στὶς 22 Σεπτεμβρίου 2018 στὸν Τερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου Wellington.

Ο νέος Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας μετὰ τὴν ὄλοκλήρωση τῶν ἐγκύκλιων σπουδῶν του στὸ Ἡράκλειο Κρήτης, ἔλαβε τὸ πτυχίο του ἀπὸ τὸ Γεωργικὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν τὸ 1993 καὶ ἐν συνεχείᾳ πραγματοποίησε μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Μεσογειακὸ Ἀγρονομικὸ Ἰνστιτοῦτο Χανίων. Τὸ 2001 ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸ 2012 ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνολογίας. Εἶναι ἐπίσης ἀπόφοιτος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης.

Τὸ 1996 ἐκάρη μοναχὸς στὴν Ιερὰ Μονὴ Αγκαράθου. Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1997 καὶ Πρεσβύτερος τὸ 2001. Ή εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία του ἔγινε ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στὸ Φανάρι στὶς 11 Ιουλίου 2018.

Τὸ Σεβασμιώτατο προσφώνησε ἐκ μέρους τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ὁ Σεβασμιώτατος Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γεράσιμος καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ, τοῦ καὶ προέδρου τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως τῶν κανονικῶν Ἐπισκόπων Ωκεανίας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Δορυλαίου κ. Νίκανδρος.

Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου προσεφώνησε τὸν νέο Μητροπολίτη ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Μεθόδιος.

Κατωτέρω δημοσιεύονται ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν

ἐνθρονιστήριο λόγο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου N. Ζηλανδίας κ. Μύρωνος:

.....

Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε - ἀδελφοί καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

«Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἔνεκεν».

Οταν πρίν ἀπό δεκαπέντε ἀκριβῶς χρόνια ἐρωτώμουν ἀπὸ τὸν τότε Πρωτοσύγκελλο τῆς Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης καὶ νῦν Μητροπολίτη Ρόδου, κ. Κύριλλο, ἂν θά ἥθελα νά μεταβῶ στὴ μακρινή Νέα Ζηλανδία γιά νά διακονήσω γιά λίγο χρονικό διάστημα τὸν μόλις ἐκλεγέντα νέο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κ. Ιωσήφ, ἐνα ἄγνωστο σέ ἐμένα τότε πρόσωπο, χωρίς κανένα δισταγμό ἢ δεύτερη σκέψη, ἀλλά μέ πολὺ ἐνθουσιασμό καί ἐσωτερική χαρά, ἀπάντησα «ΝΑΙ» πρίν καν προλάβει νά ὀλοκληρώσει τὴ φράση του ὁ Πρωτοσύγκελλος. Στίς δυσκολίες

τῆς ἀποστολῆς λόγῳ ἀποστάσεως, καὶ ἐλλείψεως χρόνου καὶ προετοιμασίας, ἐνδυναμώθηκα ἀπὸ τὰ μελωδικότατα ρήματα καὶ τὴν εἰρηνική διάθεση τοῦ νέου τότε Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ, ὅταν πῆγα στή Σητεία νά λάβω τὴν εὐχή του. Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη αὐτῇ δημιουργήθηκε μία ἀκατάλυτη πνευματική σχέση πού γέμισε τὴν καρδία μου μέ ἀγαλλίαση. Ὅταν ἐπιβιβάστηκα στὸ ἀεροπλάνο γιά τὴν πτήση τῶν εἴκοσι ἔξι περίπου ὥρῶν, αἰσθανόμονυ τόση χαρά, ὅση ἔχει ἔνα παιδί πού τοῦ χαρίζουν ἔνα νέο, ὡραῖο παιχνίδι. Ὅταν προσγειώθηκα στὸ Οὐέλλιγκτον καὶ ἀντίκρυσα τά δακρυσμένα μάτια τῶν ἀνθρώπων πού εἶχαν ἔλθει νά μέ ύποδεχθοῦν, ἐνοίωσα μέσα μου τή νέα μου οἰκογένεια, τούς νέους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου.

Ἀπό τότε ἡ Νέα Ζηλανδία καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς εἶναι μέσα στήν καρδιά μου καὶ πάντα ὅπου καὶ ἀν βρέθηκα μιλοῦσα μέ ἐνθουσιασμό γιά τὸν τόπο αὐτόν, καὶ τούς ὑπέροχους καὶ εὐγενικοὺς ἀνθρώπους του. Δέν μποροῦσα νά φανταστῶ τότε ὅτι κάποια μέρα, μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ κατόπιν προτάσεως τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἡ Αγία καὶ Τερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θά μέ ἐξέλεγε νά παρασταθῶ ἐνώπιόν σας, στόν Αρχιερατικό Θρόνο τοῦ Τεροῦ τούτου Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ως ὁ Μητροπολίτης τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας.

Ἀκατάλυπτο μυστήριο καὶ θαυμαστό τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς τούς μικρούς, ἀδύναμους καὶ χοϊκούς ἀνθρώπους.

«Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἔνεκεν».

Ἀπό τήν πρώτη μου ἐπίσκεψη ἐνθυμοῦμαι τόν ἀοίδιμο πρῶτο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας καὶ Ἔξαρχο Κορέας μακαριστό κυρό Διονύσιο, ὁ ὥποῖς πολύ ἐκοπίασε καὶ προσωπικῶς ἐφρόντισε τόν ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου στήν νεοσύστατη Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας ως ὁ πρῶτος ποιμενάρχης αὐτῆς ἀπό τό 1970 καὶ γιά τριάντα τρία συναπτά ἔτη. Ἐπί ἀρχιερατείας του ἀνεγέρθη ὁ περικαλλής αὐτός

Καθεδρικός Τερός Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μέ τήν συνδρομή καὶ τίς προσφορές τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τῆς ὁμογένειας. Ἐπίσης, ἀνεργέθη ὁ Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Αγίου Ανδρέου μέ τό παρακείμενο Ἐπισκοπεῖο καὶ ἀρκετοί ἄλλοι ναοί. Ὁ Θεός νά ἀναπαύει τήν ψυχή του εἰς χώραν ζώντων.

Στό πρόσωπο τοῦ διαδόχου του, νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Προικονήσου κ. Ἰωσήφ, βρῆκαν οἱ νέοι τόν φωτισμένο πνευματικό ὁδηγό, οἱ ἡλικιωμένοι τόν γεμάτο κατανόηση συμπαραστάτη καὶ ὅλοι τόν στοργικό πατέρα καὶ διδάσκαλο τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Δυστυχῶς γιά λόγους ἀνεξάρτητους ἀπό τή θέλησή του παρέμεινε γιά μία διετία μόνο στό πηδάλιο τῆς Μητροπόλεως, ἀφήνοντας ὅμως ἀνεξίτηλο τό σημάδι τῆς θεοφιλοῦ Αρχιερατείας του...

Γιά τόν ἄμεσο προκάτοχό μου, νῦν Μητροπολίτη Γάνου καὶ Χώρας πολυνέβαστό μου Γέροντα κ. Αμφιλόχιο ἐκφράζω θερμότατες εὐχαριστίες ἄλλα καὶ τόν θαυμασμό μου γιά τό τεράστιο ἀνοικοδομητικό, ἀνακαινιστικό, ιεραποστολικό, κηρυκτικό, διδακτικό καὶ ψυχοφελές πνευματικό ἔργο πού ἔχει ἐπιτελέσει ἐπί 13 συναπτά ἔτη. Ανέγερση νέων ιερῶν ναῶν, ἀγορά ἄλλων, ἵδρυση ιερῶν Μονῶν, ἀποστολὴ Τεραποστόλων στά νησιά τοῦ Εἰρηνικοῦ Ωκεανοῦ Φίτζι, Σαμόα καὶ στό Βασίλειο τοῦ Τόγκα, βάπτιση ἐκατοντάδων νεοφωτίστων πιστῶν, εἶναι λίγα μόνο ἀπό τά ἐμφανῆ ἔργα τῆς πλούσιας Αρχιερατείας του. Τόν εὐγνωμονοῦμε ὅλοι ἐμεῖς πού γενόμαστε τούς καρπούς τῆς ἀγάπης του.

Παρακαλῶ πολύ καὶ τούς δύο ἐν ζωῇ προκατόχους μου νά μοῦ συμπαραστέκονται προσευχητικά ἢν εἶναι δυνατόν καὶ καθημερινά προφυλάσσοντάς με ἀπό τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου, στηρίζοντάς με ἀδιάκοπα καὶ βοηθόντάς με πάντοτε, νύχτα καὶ ἡμέρα, ὥστε νά μή λυπήσω τόν Χριστό, νά μήν πικράνω τήν Παναγία Μητέρα μας, νά μήν ἀπογιητεύσω τό ποιμνίο μου, νά ἀποδειχθῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ Εκκλησία ἀδελφοί μου εἶναι ὄρισμός καὶ ὄνομα ἐνότητος! Ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι ὥρθόδοξοι Χριστιανοί ὁμολογοῦμε Ιησοῦν Χριστόν Ἐσταυρωμένον καὶ Αναστάντα ἐκ νεκρῶν, φέρομε στό μέτωπό μας τήν

σφραγίδα τοῦ Πνεύματος, θεωροῦμε καὶ βιώνουμε τήν ἀγία μας Ἐκκλησία ώς Μητέρα καὶ τροφό μας, προσπαθοῦμε νά ζήσουμε ἀπλά καὶ ταπεινά τή ζωή τοῦ Εὐαγγελίου, γιά νά λάβουμε τόν καρπό τοῦ πνεύματος, ὅπως μᾶς τόν διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ο δέ καρπός τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατά τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.»

Σκοπός τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι νά γεμίσει τά μέλη της μέ τή θεία χάρη. Νά μεταμορφώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό χοϊκούς καὶ πρόσκαιρους, σέ οὐράνιους καὶ ἀθάνατους. Νά τούς καταστήσει Αγίους, ἔχοντας ἐπίγνωση τοῦ Ἐνός, Ἀληθινοῦ καὶ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος καρπός γιά ὅσους ἀντιλαμβάνονται τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς τους καὶ προσπαθοῦν νά τόν κάμουν τρόπο ζωῆς. Γιά ὅσους δέν ίκανοποιοῦνται μέ τήν καθημερινότητα, γιά ὅσους δέν ίκανοποιοῦνται μέ τό νά ύπηρετοῦν σκοπούς ζωῆς ἐφήμερους, ύλικους, φενγαλέους καὶ γιά ὅσους δέν θέλουν νά ζήσουν μέ προοπτική τόν τάφο καὶ τήν ἀνυπαρξία, ἀλλά μέ προοπτική τήν ἀθανασία καὶ τήν κοινωνία μέ τό Θεό, ἐντός τῆς Χάριτος Του.

Η Ἐκκλησία μᾶς παρέχει πνευματικά ἐφόδια ὄλοποίησης τοῦ μεγάλου στόχου μέσω τῆς γνώσεως τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ, τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Μέσω τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπό τήν ὕλη καὶ τούς σκοπούς της. Μέσω τῆς προσευχῆς πού παρέχει δίαυλο ἐπικοινωνίας μέ τίς ὄντότητες τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Μέσω τῆς μετοχῆς στά μυστήρια της.

Ἀρκεῖ νά τό θέλει ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρωπος. Νά ζεῖ καὶ νά ἐργάζεται ἔχοντας στό μυαλό του πώς ὅ,τι λέει καὶ ὅ,τι κάνει ἔχονν προοπτική τήν αἰώνιότητα. Νά ζεῖ δηλαδή ἄχρονα. Νά μήν περιορίζεται ἀπό τόν χῶρο καὶ τήν ὕλη του. Νά ζεῖ δηλαδή πνευματικά. Νά ἔχει τήν συνεχῆ αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή του, ὅπου καὶ ἀν βρίσκεται, ὅ τι κι ἀν κάνει. Νά ζεῖ δηλαδή ἐντός τοῦ παραδείσου, τήν ύπαρξιακή κατάσταση τῆς ἀγάπης.

Αὐτός εἶναι ὁ μόνος λόγος γιά τόν ὄποιο βρίσκομαι σήμερα ἐδῶ, ἐνώπιόν σας. Γιά νά συμπορευτοῦμε σ' αὐτό τό ύπέροχο ταξίδι-δῶρο τῆς ζωῆς πού μᾶς

χάρισε ὁ Θεός. Γιά νά βοηθήσουμε ὁ ἔνας τόν ἄλλον κάνοντας χρήση τῶν χαρισμάτων πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Γιά νά δοῦμε Θεοῦ πρόσωπο. Γιά νά γίνουμε Άγιοι. Κατά Χάριν Θεοί. Γιά νά βιώσουμε τόν οὐρανό. Γιά νά μήν συμβιβαστοῦμε μέ τίποτε λιγότερο. Η Ἐκκλησία μέ ἀποστέλλει γιά νά σᾶς φανερώσω, ώς Ἐπίσκοπός σας, αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τήν ἀνοικτή ἀγκαλιά τοῦ Ἐσταυρωμένου! Αὐτή τήν προοπτική τῆς Ζωῆς.

Ἡ Μητρόπολή μας θά ἀποτελεῖ λοιπόν σπίτι ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ ἐγώ ταπεινός πατέρας, ἀδελφός, καὶ συνοδοιπόρος. Η Ἐκκλησία πάλι μᾶς δείχνει τόν τρόπο. «Ος ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος. Ωσπερ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἥλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονήσαι» (Ματθ. κ', 27-28). Ὁποιος ἀπό ἐσᾶς, δηλαδή, θέλει νά εἶναι μεγάλος ἀνάμεσά σας ἃς γίνει βοηθός σας, καὶ ὅποιος θέλει νά εἶναι πρῶτος μεταξύ σας, ἃς γίνει ύπηρέτης σας. Ὁπως ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός πού δέν ἐνσαρκώθηκε γιά νά ἀπολαύσει ἀνθρώπινες τιμές ώς βασιλέας ἀλλά γιά νά ύπηρετήσει τόν ἀνθρωπο καὶ τίς ἀνάγκες του.

Δέν διακρίνω λοιπόν καλούς καὶ κακούς ἀνάμεσά μας, ἀλλά μόνο ἀγαπημένους συνασθενεῖς μου πού ὄφείλω μέ κάθε τρόπο νά βοηθήσω νά εῦρουν τή θεραπεία καὶ σωτηρία τους καὶ στήν προσπάθεια αὐτή νά εύρισκω καὶ ἐγώ τή δική μου. Κάνοντας πράξη τό ἀποστολικό «συνεργοῦντες... παρακαλοῦμεν!» (Β' Κορ. 6, 1). Νά συνεργαζόμαστε καὶ νά συμπορευόμαστε πάντοτε «μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετά μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης».

Εἴμαστε Μητρόπολη τοῦ πανσέπτου Οίκουμενικοῦ Πατριαρχείου, παιδιά τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κάτω ἀπό τήν σκέπη καὶ προστασία τοῦ Οίκουμενικοῦ μας Πατριάρχου. Εἴμαστε ὡμόψυχοι καὶ ὡμοκάρδιοι μέ τόν

Παναγιώτατο Πατριάρχη μας, τόν Πρῶτο τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας καὶ τόν "Υπατὸ τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, τόν Μέγα Πρωθιεράρχη, καὶ μεγαλόπνοο ὄραματιστή πού στήν εὐλογημένη Πατριαρχία του ἔχει καταστήσει τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο κέντρο ἀναφορᾶς ὅλης τῆς οἰκουμένης.

Ο βαθύτατος σεβασμός, ἡ ἀφοσίωση, ἡ νῦκτική ἀγάπη καὶ ἡ εὐπείθειά μου πρός τό πρόσωπό του θά συνέχει πάντοτε τήν ὑπαρξή μου. Τόν προσμένουμε, ὅποτε αὐτό καταστεῖ δυνατό, νά μᾶς εὐλογήσει καὶ νά μᾶς ἀγιάσει. Καὶ τόν εὐχαριστοῦμε ἀπό κέντρου ψυχῆς γιά τήν μεγάλη τιμή νά ἀποστέλλει ώς ἐκπρόσωπό του τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γεράσιμο, καθώς καὶ τόν ἴδιο ἄγιο Αδελφό γιά τήν πολλή χαρά του καὶ τόν πολύ μεγάλο ἐπιστηριγμό του σέ ὅλα τά στάδια τῆς προετοιμασίας μας ἀπό τήν ἐκλογή μου ἔως καὶ σήμερα, καθώς ὅλο αὐτό τό διάστημα στάθηκε δίπλα μου ώς ἀληθινός πατέρας καὶ ἀδελφός...

Καὶ τέλος κλίνω εὐλαβικά τό γόνυ μπροστά ἀπό τά μνημεῖα τῶν 446 Νεοζηλανδῶν στρατιωτῶν πού πολέμησαν γενναία καὶ ἔδωσαν τή ζωή τους ὑπερασπιζόμενοι τά Ίερά χώματα τῆς μακρινῆς γι' αὐτούς χώρας μας, τῆς Έλλάδος, καὶ εὔχομαι καὶ προσεύχομαι στόν Αναστάντα Κύριο μας Ίησοῦ Χριστό γιά τήν ἀνάπτανση τῶν μακαρίων ψυχῶν τους. Τό αἷμα τους καὶ ἡ θυσία τους ἀποτελοῦν τό συνεκτικό κρίκο πού κρατοῦν τίς δύο χῶρες γιά πάντα ἐνωμένες.

Ἡ ἀγάπη μου σᾶς συνοδεύει ὅλους καὶ παρακαλῶ καὶ ἰκετεύω τόν Θεό νά σᾶς χαρίζει ύγεια, δύναμη, ὑπομονή, προκοπή, μακροημέρευση, ἐπιτυχία σέ κάθε ἔργο ἀγαθό, σταθερότητα στήν πίστη καὶ στά ἰδανικά τού εὐσεβοῦς Γένους μας.

Ἡ Χάρις καὶ τό ἄπειρο ἔλεος τοῦ Πανοικτίμονα Θεοῦ νά εἶναι μαζί μέ ὅλους μας καὶ γιά πάντα. Άμην.

† ὁ Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ (β')

Στὸ προηγούμενο ἄρθρο σημειώσαμε ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ἐνῷ ἀποφεύγει συστηματικὰ τοὺς αὐτοεπαίνους, ἀπεναντίας εὗναι πολὺ εὔκολος στήν αὐτομεμψία. Ὁ ιερὸς Χρυσόστομος σχολιάζοντας τὸ λίαν διδακτικὸ παράδειγμα τοῦ Παύλου γράφει:

«Τὰ ἀμαρτήματα, λοιπόν, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχει καμία ἀνάγκη τὰ παρουσιάζει (ὁ Παῦλος) καθημερινὰ στὶς ἐπιστολές του ὅλες, γνωστοποιώντας καὶ φανερώνοντας αὐτὰ ὅχι μόνο στοὺς τότε ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλους τοὺς μεταγενέστερους, τοὺς ἐπαίνους ὅμως, ἃν καὶ ἔβλεπε ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη, δειλιάζει καὶ διστάζει νὰ τοὺς διηγηθεῖ»¹.

Στὶς ἐπιστολές του ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, στὶς ὁποῖες φαίνεται καθαρὰ ὅτι δὲν ζοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, κατ' ἐπανάληψη κατηγορεῖ τὸν ἑαυτό του ὅπως π.χ.:

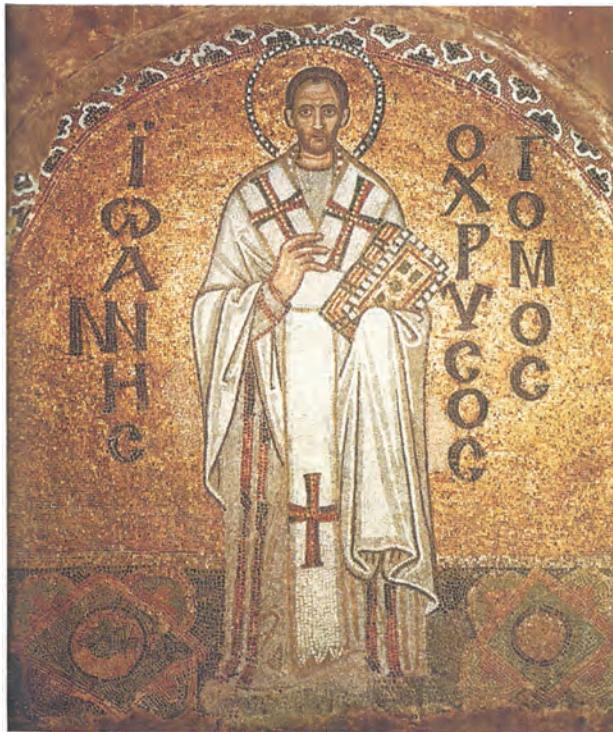
«Ο Ίησοῦς Χριστὸς ἦρθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς· καὶ πρῶτος ἀνάμεσάς τους εἶμαι ἐγώ». (1 Τιμ. 1:15)

«Ἐνγνωμονῶ αὐτὸν ποὺ μοῦ ἔδωσε τήν δύναμη νὰ τὸν ὑπηρετήσω, τὸν Ίησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριο μας· μοῦ ἔδειξε ἐμπιστοσύνη καὶ μὲ ὄρισε στήν ὑπηρεσία του, ἐμένα ποὺ πρωτύτερα ἥμουν περιφρονητής, διώκτης καὶ ὑβριστής του. Κι ὅμως ἐκεῖνος μὲ ἐλέησε, γιατὶ ὅτι ἔκανα τὸ ἔκανα ἀπὸ ἄγνοια, ὅταν ἥμουν ἀκόμη ἀπιστος». (1 Τιμ. 1:12-13)

«Τελευταία ἀπὸ ὅλους, ἐμφανίστηκε καὶ σ' ἐμένα σᾶν σὲ ἔκτρωμα. Γιατὶ ἐγὼ πραγματικὰ εἶμαι ὁ τελευταῖος ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς ἀποστόλους· ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος οὕτε νὰ ὀνομάζομαι ἀπόστολος,

γιατί καταδίωξα τὴν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ». (1 Κορ. 15:8-9)

«Σ' ἐμένα, τὸν πιὸ ἀσήμαντο ἀπ' ὅλους τοὺς χριστιανούς, ἔδωσε ὁ Θεὸς αὐτῇ τὴν χάρη, νὰ κηρύξω στοὺς ἑθνικοὺς τὸν ἀνεξερεύνητο πλοῦτο τοῦ Χριστοῦ». (Ἐφ. 3:8)

Τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ ἡ αὐτοκατάκριση τοῦ Παύλου φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν δημόσια ἔξομοιογηση ποὺ κάνει κατὰ τὸν λόγο του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τῶν Ιεροσολύμων, ὅπως μᾶς τὸν διασώζει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (βλ. Πρ. 22:1-21), ὅπου ἐν μετανοίᾳ ὄμοιογεῖ ὅτι φυλάκιζε καὶ ἔδερνε ἀπὸ τὴν μία συναγωγὴ στὴν ἄλλη ἐκείνους ποὺ πίστευαν στὸν Χριστό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ὄσα ἔπραξε κατὰ τὸ μαρτύριο τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, κατὰ τὸ ὅποιο ἦταν «ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν». (Πρ. 22:19-20)

Τὸν ᾴδιο δρόμο τῆς παύλειας αὐτομεμψίας καὶ τῆς αὐτοκριτικῆς ἀκολούθησαν ὅλοι οἱ ἄγιοι ποὺ εἶχαν τὸ θάρρος νὰ δημοσιεύουν τὶς ἀμαρτίες τους καὶ νὰ ἀποκρύπτουν τὶς ἀρετές τους. Στὸ ἐπόμενο παράθεμα ὁ ιερὸς Χρυσόστομος μᾶς μιλάει γιὰ τὸ θεοφιλές καὶ ἀξιομίμητο «ἔθιος» τῶν ἀγίων: «Γιατὶ

τέτοια εῖναι ἡ συνήθεια τῶν ἀγίων· ἂν πράξουν κάτι κακό, τὸ παρουσιάζουν δημόσια καὶ κάθε μέρα θρηνοῦν καὶ τὸ κάνονν γνωστὸ σὲ ὅλους· ἂν ὅμως πράξουν κάτι σπουδαῖο καὶ μεγάλο, τὸ κρύβουν καὶ τὸ παραπέμπουν στὴν λησμονιά»².

«Ἐμεῖς ὅμως», καθὼς παρατηρεῖ ὁ ιερὸς Χρυσόστομος, «δὲν κάνοντες τὸ ᾴδιο ἀλλὰ ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο. Τὰ ἀμαρτήματά μας δὲν τὰ θυμόμαστε οὔτε μία μέρα, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκούσουμε νὰ μᾶς τὰ θυμίζουν ἄλλοι, ἀγανακτοῦμε, δυσανασχετοῦμε, θεωροῦμε ύβριστικὸ τὸ πράγμα καὶ λούζουμε αὐτοὺς μὲ ἅπειρες ὕβρεις· ἂν ὅμως πράξουμε κάποιο μικρὸ καλό, συνέχεια τὸ συλλογιζόμαστε, εὐγνωμονοῦμε αὐτοὺς ποὺ μᾶς τὸ θυμίζουν καὶ θεωροῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους φίλους μας. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς πρόσταξε τὸ ἀντίθετο, νὰ ξεχνᾶμε τὰ κατορθώματά μας καὶ νὰ θυμόμαστε τὰ ἀμαρτήματά μας. Καὶ τοῦτο μᾶς τὸ φανέρωσε καὶ μ' αὐτὰ ποὺ συμβούλευσε τοὺς μαθητές του λέγοντας, ‘ὅταν τὰ κάνετε ὅλα, νὰ λέτε, εἴμαστε ἀνάξιοι δοῦλοι’ (Λκ. 17:10), καὶ μὲ τὴν παραβολὴ τοῦ Φαρισαίου, τοποθετώντας μπροστὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν τελώνη. Ἀλλωστε καὶ στοὺς Ἰουδαίους ὁ Θεὸς συμβούλευει ἀκριβῶς τὰ ᾴδια λέγοντας· ‘ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ ἔξαλείφει τὶς ἀμαρτίες σου καὶ δὲν θὰ τὶς θυμηθῶ· ἐσὺ ὅμως νὰ τὶς θυμᾶσαι’³. (Ησ. 43:25) Καὶ καταλήγει ὁ ιερὸς Χρυσόστομος, ἐρωτώντας ὅλους μας: «Πῶς θὰ συγχωρεθοῦμε καὶ ποιὰ ἀπολογία θὰ ἔχουμε ἐφ' ὅσον χωρὶς καμμιὰ ἀνάγκη λέμε μεγάλα λόγια καὶ ἐπαίνους γιὰ τὸν ἔαυτό μας καὶ ἐπὶ πλέον ἀναγκάζουμε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἐπαινοῦν»⁴;

Ἐξ ὅσων ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο καὶ στὸ παρὸν ἄρθρο γίνεται, νομίζουμε, σαφὲς ὅτι ἐὰν μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνημερώσεως τῆς κοινῆς γνώμης θεραπεύονται ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, ἢ μὲ τὸ αἰτιολογικὸ τῆς εὐαισθητοποιήσεως τῶν «φιλανθρώπων» πρὸς ἐνίσχυση τοῦ ιεραποστολικοῦ ἔργου προσβάλλεται ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια τῶν ἀδελφῶν μας, τότε ὁ ἀντίλογος εῖναι ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Σὲ πολλὰ δημοσιεύματα, ἡλεκτρονικὰ καὶ ἐντυπα, μπορεῖς νὰ δεῖς φωτογραφίες μὲ ξυπόλυτα, ἡμίγυνμα,

απλυτα και πεινασμένα παιδιά, που προτείνουν ίκετευτικά τα χεράκια τους για να λάβουν άπο τους ιεραποστόλους τα «δῶρα» τους. Και τὸ ἐρώτημα που προβάλλει αὐθόρμητα εἶναι τὸ ἔξῆς: Γιατὶ δὲν σεβόμαστε τὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν αὐτῶν; Θὰ θέλαμε, ἐὰν εἴμασταν στὴν θέση τους, μιὰ τέτοια ἀντιμετώπιση; Δὲν μποροῦμε νὰ θεραπεύσουμε τὶς ἀνάγκες τους ἀθόρυβα χωρὶς τὸν ἔξευτελισμὸ τῆς προσωπικότητάς τους; Πῶς θὰ αἰσθάνονται αὐτοὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἐὰν δοῦν τὶς φωτογραφίες μὲ τὰ χάλια τους που ἐμεῖς μὲ περισσὴ εὐκολίᾳ τὰ δημοσιεύσουμε στὸ διαδίκτυο ἢ τὰ κάνουμε ἔξωφυλλα βιβλίων και περιοδικῶν;

Τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸ γιατὶ, μὲ τὴν σύγχρονη τεχνολογίᾳ ἡ ναρκισσιστικὴ δημοσιότητα ἔχει πάρει ἐπικίνδυνες διαστάσεις ἀπειλώντας τὴν πνευματική μας ὑπόσταση. Ἡ ἔλλειψη αὐτοκριτικῆς ἀφενὸς και ὀφετέρου ἡ γενικευμένη, σχεδόν, τάση τῆς θριαμβολογικῆς δημοποιήσεως τῶν ἔργων μας δι' ὅλων τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας εἶναι ἐνα σύγχρονο ἀνησυχητικὸ φαινόμενο ποὺ τείνει νὰ ισοπεδώσει και νὰ ἐκμηδενίσει τὴν εἰδοποιὸ διαφορὰ που ὑφίσταται ἀνάμεσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ φιλανθρωπία και στὴν κοινωνικὴ και κρατικὴ πρόνοια. Ἰσως εἶναι σκόπιμο νὰ ἀναρωτηθοῦμε μήπως ἐξ αἰτίας τοῦ πειρασμοῦ τῆς ναρκισσιστικῆς δημοσιότητας ἔχει πάρει ὁ Θεὸς τὴν χάρη Του ἀπὸ ἐμᾶς και τὰ ἔργα μας και γι αὐτὸ διερχόμεθα τέτοια σὲ βάθος και πλάτος πνευματικὴ κρίση!

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

[1] Χρυσοστόμου, Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ρητόν, Ὁφελον ἀνείχεσθε μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ, PG 51, 306.

[2] Αὐτόθι, 305.

[3] Αὐτόθι, 306.

[4] Αὐτόθι, 310.

Αποχαιρετιστήριο Δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου στὴν αἴθουσα τοῦ Ιεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας μὲ καλλιτεχνικὸ κορεατικὸ παραδοσιακὸ πρόγραμμα.

Γιὰ τὴν Ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου στὴν Κορέα οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ βροῦν περισσότερα στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ὁρθόδοξης Μητρόπολης Κορέας: orthodoxkorea.org

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν

Αγαπητοί ἀδελφοί καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ, σᾶς γράφω ἀπό τό δμορφο πολυνησιακό ἔθνος Aotearoa. Μέ τη Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μέ τήν καθοδήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος ἀναλαμβάνουμε τήν ἀποστολική διακονία τοῦ λαοῦ τῶν Μαορί.

Τό ἔργο ἑνός Ιεραποστόλου εὐλογεῖται μέ πολλά θαύματα, καὶ σήμερα τήν παραμονή τῆς μνήμης ἐνός ἀπό τοὺς Μεγάλους Ἅγιους καὶ Οἰκουμενικούς διδασκάλους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ ἐν Άγιοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, δεχθήκαμε τήν ἐπίσκεψη ἐνός ἀρχηγοῦ τῶν Μαορί.

Ἡ κόρη καὶ ὁ γαμπρός τοῦ ἀρχηγοῦ, μαζί με τά τέσσερα παιδιά τους εἶναι κατηχούμενοι στήν Ὀρθόδοξη Πίστη μας. Πρίν ἀπό δύο χρόνια ἐξέφρασαν τήν ἐπιθυμία τους νά γίνουν ὄρθοδοξοί. Τό ταξίδι τους στήν Ὀρθοδόξια ἀντιμετωπίστηκε μέ σεβασμό καὶ ὑπομονή, ὅπως τήν προσέγγιση τῶν κατηχουμένων τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Αὐτό ἔδωσε σέ αὐτούς καὶ στά παιδιά τους τήν εὐκαιρία νά βιώσουν

τήν Ὁρθόδοξη Ζωή, νά μάθουν γιά τήν Πίστη μας, νά ἀντιμετωπίσουν τίς δικές τους προκλήσεις καὶ νά γίνουν συνειδητοποιημένοι Ὁρθόδοξοι πρίν τή βάπτισή τους.

Θά εἶναι, ἐξ ὅσων γνωρίζω, ἡ πρώτη οἰκογένεια τῶν Μαορί, πού θά βαφτισθεῖ στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Αὐτός ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σύζυγός του ἔχουν εὐλογηθεῖ ἀπό τόν Θεό καὶ ἔχουν ἀγκαλιάσει τήν Ὁρθοδόξια μας οὐσιαστικά, ἀφοσιωμένα καὶ μέ ἀγάπη πού θά πρέπει κανείς νά τό δεῖ μέ τά μάτια του γιά νά τό πιστέψει.

Ἡ κατήχησή τους ὅμως εἶχε τίς δυσκολίες της καὶ μία ἀπό αὐτές ἦταν ὅτι αἰσθάνονταν ὅτι ἡ οἰκογένειά τους δέν ύποστήριζε τήν προοπτική τῆς νέας τους ζωῆς.

Πολλές φορές μοῦ ἔλεγαν ὅτι αἰσθάνονταν τήν οἰκογένεια τους ἐναντίον τους. ቙ συμβουλή μας πρός αὐτούς εἶναι πάντα νά τιμᾶμε τόν πατέρα καὶ τή μητέρα μας καὶ νά ἀγαπᾶμε ὅλους τους ἀνθρώπους. Μέ αὐτόν τόν τρόπο μποροῦμε νά ἐλπίζουμε γιά τήν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ. Νά καταλάβουμε ὅτι ὡς ὄρθοδοξοί ἡ μάχη μας δέν εἶναι ποτέ ἐναντίον ἀνθρώπων ἀφοῦ εἴμαστε ὅλοι μας παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Αρχηγός λοιπόν τῶν Μαορί, καὶ πατέρας τῶν κατηχουμένων, ἥρθε νά μέ δεῖ καὶ μέ τήν ἀδειά του ἄρχισα νά μοιράζομαι μαζί του λίγο γιά τήν

άρχαία πίστη μας, τήν Άγια Τριάδα, τήν Θεολογία τής σωτηρίας καί τήν Θέωση, τήν ἀποστολική διαδοχή τῆς Αγίας Καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἑκκλησίας καί τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς.

Στόν κόσμο τοῦ Μαιορί ύπάρχει μία ἔννοια τῆς γενεαλογίας πού ὀνομάζουν "whakapapa". Τό Whakapapa εἶναι αὐτό πού δίνει στόν Maori τήν ταυτότητά του. Τούς λέει ποῦ ἀνήκουν στόν κόσμο τῶν Μαιορί, χρησιμοποιοῦν whakapapa γιά νά ἐντοπίσουν τή γενεαλογία τους πίσω στό "waka" τό κανό δηλαδή μέ τό ὄποιο οι πρόγονοί τους ἔφτασαν ἐδῶ στήν Aotearoa.

Χρησιμοποιώντας αὐτή τήν ἔννοια τοῦ whakapapa ἐξήγησα στόν ἀρχιηγό ὅτι δέν εἴμαστε οἱ "χριστιανοί" πού ἥρθαν ἐδῶ τή δεκαετία τοῦ 1840 ώς μέρος τοῦ ἀποικισμοῦ τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας καί ἀπετέλεσε μία καταστροφή γιά τόν λαό του, ἀλλά ὅτι "whakapapa" τῆς Μίας, Αγίας, Καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἑκκλησία μας μᾶς ἀνάγει κατευθείαν στούς ἀποστόλους πού ἔλαβαν κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Αγίου Πνεύματος καί τήν ἀποστολή νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ

Χριστοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο. Αὐτό τόν ἄγγιξε πάρα πολύ, καθώς ὁ Μαιορί καταλαβαίνει ὅτι τό whakapapa κάνει κάτι γνήσιο καί ἀληθινό.

Στή συνέχεια, μιλήσαμε γιά τόν ἀσκητικό ἀγώνα, τήν μυστικιστική φύση τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, τίς ἐμπειρίες τῶν πατέρων τῆς ἐρήμου, τοῦ Αγίου Ὁρούς καί τῶν μοναστικῶν κοινοτήτων. Μιλήσαμε γιά τό ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι στήν πραγματικότητα ἔνας τρόπος ζωῆς πού σκοπό ἔχει τή σωτηρία τῆς Ψυχῆς μας, δηλαδή, τή Θέωση. Αὐτά, ὁ Ἀρχιηγός τά βρῆκε πολύ ἐνδιαφέροντα καί πολύ βαθύτερα ἀπό ὁτιδήποτε εἶχε ἀκούσει ποτέ γιά τόν Χριστιανισμό.

Ἐξήγησα ἐπίσης σέ αὐτόν καί τή σύζυγό του ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος δρόμος ἦταν ἀνοιχτός σέ αὐτούς, ἀν τό θελήσουν πραγματικά, ἀλλά δέν εἶναι ἔνας εὔκολος τρόπος ζωῆς. Εἶναι τόσο ὅμορφος ἀλλά συνάμα ἀπαιτεῖ σοβαρότητα καί συνέπεια καί ὀποιοσδήποτε θελήσει νά τόν ζήσει θά πρέπει νά ἀφήσει τό χρόνο νά δράσει ἐπάνω του. «No joke business».

Χθές τό βράδυ λοιπόν, Δευτέρα 12 Νοεμβρίου, τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Ἀρχιηγός καί ἡ σύζυγός του ἥρθαν

νά μέ επισκεφτούν ξανά.

Άρχισαν νά μᾶς λένε ότι σκέφτονταν συνεχῶς τίς συζητήσεις πού είχαμε καί ότι "έλάμβαναν σημάδια" πού τούς δείχνουν ότι στήν πραγματικότητα ή Όρθοδοξία δέν είναι κάτι πού πρέπει νά φοβοῦνται, άλλα μᾶλλον κάτι πού θέλουν νά τούς άγκαλιάσει.

Ο Άρχηγός μοῦ εἶπε: "Τί πρέπει νά κάνω ἀν θέλω νά γίνω Όρθοδοξος;"

Τούς έξήγησα ότι δέν ύπάρχει τίποτα γιά νά κάνουν τώρα, άλλα νά συνεχίσουν νά άγαποῦν ό ἔνας τόν άλλο, τά παιδιά τους καί σλους τοὺς ἀνθρώπους, νά προσεύχονται καθημερινά. Καθώς γράφω αὐτό, συσκευάζω καί τίς βαλίτσες μου γιά νά πετάξω στά Νησιά Φίτζι μέ τόν άγαπημένο μας Άρχιεπίσκοπο κ. Μύρωνα καί τόν π. Μελέτιο, Καθηγούμενο τῆς Μονῆς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Levin, ἐπιφορτισμένο τό ιεραποστολικό ἔργο στά Φίτζι. Στή συνέχεια θά μεταβοῦμε στή Σαμόα γιά νά οργανώσουμε τίς ἐργασίες γιά τήν ἀνοικοδόμηση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας στή Σαμόα, καθώς καί γιά νά ἐνισχύσουμε πνευματικά τά μέλη τῆς πρώτης κατηχούμενης ὁμάδας τοῦ νησιοῦ.

Έξήγησα στόν Άρχηγό ότι στήν ἀρχαία Ἐκκλησία οι Κατηχούμενοι ἔμεναν σ' αὐτήν τήν τάξη γιά δύο ἥ τρια χρόνια ἔως ότου λάβουν τό βάπτισμα καί γίνουν πλήρη μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ότι θά πρέπει καί οἱ ἴδιοι νά προσβλέπουν σ' παρόμοιο χρονικό διάστημα ἀφοῦ στήν περιοχή μας δέν ἔχουμε ἀκόμη ὄρθοδοξο ναό, οὕτε οργανωμένη ὄρθοδοξη κοινότητα. Ή πιό κοντινή μας Ἐκκλησία βρίσκεται στό Auckland καί χρειαζόμαστε γύρω στίς 2 ½ ὥρες γιά νά μεταβοῦμε ἐκεῖ.

Προσευχηθεῖτε σᾶς παρακαλῶ ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί γιά τούς νέους ἀδελφούς καί ἀδελφές μας, νά ἔχουν τή δύναμη νά περπατήσουν τό πνευματικό μονοπάτι τῶν Κατηχουμένων καί νά μπορέσουν νά εἰσέλθουν στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί στήν πληρότητα τῆς Δόξας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

π. Γεώργιος Κανέλλης

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ

Εύρισκόμενος στό Christchurch στά πλαίσια τῆς ἀρχικῆς ἐνημερωτικῆς ἐπισκοπικῆς περιοδείας μου, συνάντησα τόν Κυριάκο, θετικό ἄνθρωπο, τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνεργό καί δραστήριο μέλος τῆς τοπικῆς Ἑλληνορθοδόξου κοινότητος, ό όποιος ἀναλίσκει σημαντικό προσωπικό χρόνο γιά νά παρέχει βοήθεια καί ἀρωγή στά κοινά.

Μέ τόν ἄμεσο καί παραστατικό του τρόπο, μοῦ ἀνέφερε τήν ίδιαίτερη ἐμπειρία πού εἶχε ὅταν συνάντησε τόν πρώην Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας καί νῦν Γάνου καί Χωρας κ.κ. Αμφιλόχιο καί ἀκουσε ἀπό τά χείλη του, τίς σκέψεις καί τά σχέδια του γιά τήν ἐναρξη τῆς Ιεραποστολικῆς προσπαθείας στά νησιά τοῦ Ειρηνικοῦ Ωκεανοῦ.

Τόν ἀκουγε μέ πολύ προσοχή καί σεβασμό καί προσπαθοῦσε νά κατανοήσει τό εὔρος τῶν σκέψεων τοῦ γέροντος. Ἀκουγε, δέν μιλοῦσε καί δέν μιλησε ἔως τό τέλος. Ἄν μιλοῦσε μέ τήν τετράγωνη λογική

πού τόν χαρακτηρίζει, θά τοῦ ἔλεγε ὅτι αὐτό τό ὄραμα, αὐτό τό ἐγχείρημα εἶναι πρακτικά ἀνέφικτο, ἀφοῦ γιά τήν ύλοποίησή του θά χρειαζόταν τεράστιες πισότητες πόρων, οἰκονομικῶν, ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ, ἐξειδικευμένης ἐργασίας, μηχανικῶν, νομικῶν, κτλ καὶ ὁ γέροντας δέν εἶχε παρά τό ἀντερί του. Ἐνδόμυχα ὁ Κυριάκος σκεφτόταν ὅτι λόγω τῆς ἡλικίας του ὁ Γέροντας ἄρχισε νά τά «χάνει» καί νά μήν σκέφτεται λογικά. Δέν ἥθελε ὅμως νά τόν στεναχωρήσει καί νά τόν ἀποθαρρύνει ἐκφράζοντας του τίς σκέψεις τοῦ θετικοῦ μυαλοῦ του.

Ἐφυγε ὁ Γέροντας καί ξεκίνησε τήν ύλοποίηση τοῦ ὄραματός του. Ὁ Κυριάκος ἄκουγε κατά καιρούς τίς ιεραποστολικές προσπάθειες στά νησιά καί ἀναρωτιόταν μέσα του ἂν πραγματικά ἄξιζε ἡ τόση προσπάθεια τόσων ἀνθρώπων καί ἡ ἀφιέρωση τόσων σημαντικῶν οἰκονομικῶν πόρων σέ ἓνα ἀμφιβόλου ἀποτελέσματος ἐγχείρημα. Πόροι πού θά μποροῦσαν

νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τήν προαγωγή τῶν ἐδῶ Ἑλληνορθοδόξων κοινοτήτων.

Ο καιρός περνοῦσε καί ὁ Κυριάκος βρέθηκε γιά ἐπαγγελματικούς λόγους στά Fiji. Πῆγε νά δεῖ καί ἀπό κοντά ὅλα αὐτά πού ἄκουγε μόνο, μέχρι τότε.

Καί ὤ! τί νά δεῖ; Τόν περικαλέστατο καί πεντακάθαρο μεγαλοπρεπῆ Ναό τῆς Ἀγίας Τριάδος νά κάθεται σάν λευκό περιστέρι στό καταπράσινο τοπίο τῆς ὑπαίθρου τοῦ νησιοῦ καί νά ἀκούγονται ἐντός του ὅμορφοι βυζαντινοί κατανυκτικοί ἐκκλησιαστικοί ὕμνοι, ψαλλόμενοι ἀπό τά στόματα τῶν μικρῶν παιδιῶν τοῦ ὄρφανοτροφείου καί ντόπιων Φιτζιανῶν μοναζουσῶν (Μελάνης καί Ἀνυσίας) μέ ἑνα τρόπο πού θά ζήλευαν πολλοί.

Κάθισε καί τούς χάζευε. Ἀπολάμβανε αὐτό πού ἄκουγε, δέν ἥθελε νά τελειώσει αὐτό πού ζοῦσε. Ὄμως ἡ λειτουργία τελείωνε. Τριάντα παιδιά καί ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι ἀνταποκρίθηκαν στό κάλεσμα τό ιερουργοῦντος Ἰερέως π. Βαρθολομαίου «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε». Ὁλοι, μηδενός ἔξαιρουμένου. Μόνο ὁ Κυριάκος στεκόταν σέ μία γωνία ἀποσβολωμένος καί ἐκπληκτος γι' ὅ' τι ζοῦσε. Προχώρησε στό «Δι' εὐχῶν» καί πήρε τό ἀντίδωρο καί τήν εὐλογία τοῦ π. Βαρθολομαίου.

Μόλις βγῆκαν ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησία, ἡ ἥσυχη καί κατανυκτική ἀτμόσφαιρα τῆς ἀκολουθίας ἔδωσε τήν

Πρός τούς Ἀποδέκτες τοῦ Ὁδοιπορικοῦ

Πρός καλυτέρα καί ταχυτέρα ἐπικοινωνία,
παρακαλοῦμε ἐνημερώσατε μας ἃν
διαθέτετε: e-mail, Fax, Τηλέφωνα

μέσα ἐπικοινωνίας δικά μας:
Fax: 210-7780541, Τηλ.: 210-7710732
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr

θέση της στά γελαστά πρόσωπα και στίς χαρούμενες φωνές των παιδιών. Ή χαρά τους ήταν έκδηλη στό πρόσωπό τους, στίς κινήσεις τους, στήν όμιλία τους, στήν συμπεριφορά τους πρός τούς άλλους. Ο Κυριακός τους έδωσε δύο μπάλες ποδοσφαίρου και δύο ράγκμπι πού τίς κρατοῦσε ώς δώρο. Τό τι πανηγύρι στήθηκε μέ τίς μπάλες δέν περιγράφεται. Όλη ή άλλα της ιεραποστολῆς γέμισε μέ παιδιά πού έτρεχαν, πού έπαιζαν, πού χαιρόταν. Παιδιά πού αισθανόταν άσφαλεια, έμπιστοσύνη και τήν παρουσία άνθρωπων πού τά άγαπούσαν και τά νοιαζόταν. Τόν εύχαριστησαν μέ πολύ εύγενικό και ώριμο τρόπο μέ δύορφα λόγια στήν έλληνική γλώσσα. Ό Κυριακός ομως εύχαριστηκε περισσότερο μέ τό χαμόγελό τους και μέ τήν έκφραση της χαρᾶς τους. Αύτή ή κατάσταση ύπάρξεως σπανίζει στίς δικές μας δυτικές όρθιολογιστικές κοινωνίες, σκέφτηκε. Στά παιδιά μας δέν μαθαίνουμε πώς νά είναι χαρούμενα πώς νά ζοῦν πραγματικά πώς νά χαίρονται τήν ζωή.

Έπισκεψτηκε και τό μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, τό safe home, τόν ξενώνα των μεγαλύτερων άγοριών. Ένθουσιάστηκε, συγκινήθηκε, ένοιωσε μέσα του ποιό πραγματικά είναι τό έργο της Έκκλησίας, ποιός είναι ό ρόλος της και ποιά ή άποστολή της στό κόσμο. Ένοιωσε και λίγο ένοχος γιά τήν προηγούμενη έπιφυλακτική στάση του στό θράμα τού Γέροντα και ένα δάκρυ κύλισε άπό τά μάτια του. Πήγε και άγόρασε μεγάλη ποσότητα τροφίμων, καινούργια κρεβάτια και στρώματα και πολλά παιχνίδια γιά τά παιδιά. Ήθελε και αύτός μέ τίς δικές του δυνάμεις νά συμβάλει και ίσως, ίσως νά νοιώσει και αύτός μέλος της κοινωνίας της χαρᾶς. Έκτοτε ό σεβασμός του, ή εύγνωμοσύνη του και ό θαυμασμός του γιά τό γέροντα Άμφιλόχιο και γιά τό έπιτελεσθέν έργο είναι έκδηλος και συνεχής. Έκτοτε τά μόνα λόγια πού λέει, είναι λόγια εύγνωμοσύνης και θαυμασμού. Και ένθαρρονει ολους μας νά συνεχίσουμε και έπαυξήσουμε τό μεγάλο, θεάρεστο και «τρελό» θράμα τού γέροντος Άμφιλοχίου πρός Δόξαν Θεού.

† ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Οδοιπορικό

Όρθιοδόξου Ιεραποστολῆς στήν Άνατολή

Τριμηνιαίο Ένημερωτικό Δελτίο

Τεύχος 65 • Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2018

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικό Ίδρυμα Όρθιοδόξου Ιεραποστολῆς Άπω Άνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ: 2107710732, Fax: 2107780541
e-mail: patriarch_idryma@otenet.gr
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Αθήνα

ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ & ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

ADSTOCK - ΚΑΠΠΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ
Ι.Κ.Ε Τηλ: 2106647066

Διοικητικό Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθ. Πιαν/μίου Άθηνῶν
<u>Α' Αντιπρόεδρος:</u>	Λουκᾶς Καρρᾶς – Νομικός Σύμβουλος
<u>Β' Αντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Αντωνάκης – Ιατρός
<u>Γεν. Γραμματεύς:</u>	Λιάνα Μητράκου – Δικηγόρος
<u>Ταμίας:</u>	Μαρία Μαρσέλου – Συντ/χος Ίδιωτ. Υπάλληλος
<u>Μέλη:</u>	Χρυσάνθη Χαλκιοπούλου – Συντ/χος Δημοσίου Νεκτάριος Λαβούτας – Συντ/χος Δημήτριος Κάρμας – Λυκειάρχης, Καθ. Μαθηματικῶν
<u>Εξελεγκτική</u>	Γεώργιος Δημόπουλος – Οίκονομολόγος
<u>Επιτροπή:</u>	Χαρίκλεια Ρωξάνη – Οίκονομολόγος Μαρία Φύτρου – Τεχνικός Έργων Σιβιτανιδέιου Σχολῆς Παναγιώτα Δρογκάρη - Δημόσ. Υπάλληλος Άλεξιος Πλιάκος - Καθηγ. Τ.Ε.Ι.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ-ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Έθνική Τράπεζα: 040/296124-56
Alpha Bank: 473-002101-099272

• • • • •

Τό Δ.Σ. τού Πατριαρχικού Ίδρυματος Όρθιοδόξου Ιεραποστολῆς Άπω Άνατολῆς, ενέχεται σε ολους τούς Συνεργούς έν Κυρίω πανευφρόσυνα Χριστούγεννα και εύλογημένο τό Νέον Έτος 2019

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἡλθομεν εἰς τήν ιστορικήν χώραν ύμῶν ὡς φορεύς καί πρέσβυς αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ἀλληλεγγύης. Λέν εἰμεθα πολιτικοί, οὔτε οἰκονομολόγοι, οὔτε κοινωνιολόγοι. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι σκοπός τῆς πολιτικῆς, τῆς οἰκονομίας καί τῆς κοινωνικῆς δράσεως εἶναι ἡ διακονία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου του, εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἡ κοινωνική δικαιοσύνη καί ἡ εἰρηνική συμβίωσις. Έπι τῆς βάσεως αὐτῆς, ἀπενθυνόμεθα πρός πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως καί καλοῦμεν εἰς κοινόν ἀγῶνα ἐπίἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος. Θρησκεῖαι, εἰρηνιστικά, κοινωνικά, ἀνθρωπιστικά, οἰκολογικά κινήματα ὀφείλουν νά συμπράξουν διὰ τήν οἰκοδόμησιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀλληλεγγύης καί τῆς εἰρήνης.

Πρώτην φοράν εἰς τήν ιστορίαν της, ἡ ἀνθρωπότης δύναται, διά τῶν πυρηνικῶν ὅπλων, νά ἀφανίσῃ τήν ζωήν ἐπί τῆς γῆς. Δυστυχῶς, ἡ ἐπιστημονική γνῶσις δέν διεισδύει εἰς τά βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, καί δέν ἔξασφαλίζει ἀφ' ἑαυτῆς τήν ὁρθήν ἐφαρμογήν της. Ο ἄνθρωπος γνωρίζει, ἀλλά δρᾶ καί ἐνεργεῖ ὡσάν νά μή ἐγνώριζεν. Ή ἀναμφισβήτητος ἀνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιτέδου διά μεγάλα τιμήματα τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ συμβαδίζει σήμερον μέ τήν ἀνάπτυξιν, παραγωγήν καί τό ἐμπόριον ὅλον καί φονικωτέρων ὅπλων, μέ τήν καταστροφήν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τήν κλιματικήν ἀλλαγήν, τήν ἀποψίλωσιν τῶν δασῶν καί τήν ρύπανσιν τῶν ίδατων, ἐνῶ ὁ εὐδαιμονισμός καί ἡ κτητική διάθεσις μετατρέπονταν τά ὄπομα καί τάς μάζας εἰς ἀκορέστους καταναλωτάς.

Πρός ἀντιμετώπισιν τῶν τάσεων αὐτῶν δέν ὑπάρχει ἄλλη λύσις ἀπό τήν κοινήν προσπάθειαν, τήν συνεργασίαν καί τόν διάλογον. Ὁμιλοῦμεν ώς ἐκπρόσωπος τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία, ώς Ἐκκλησία, διασώζει τήν γνησιότητα τῆς χριστιανικῆς παφαδόσεως τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καί τῆς ἀγάπης ώς πυρῆνα τῆς ζωῆς της. Ό θεμελιωτής τῆς πίστεως

ἡμῶν, ὁ Χριστός, χαιρετᾷ μέ τό «εἰρήνη ὑμῖν» (Λουκ. κδ', 36), μακαρίζει τούς εἰρηνοποιούς (Ματθ. ε', 9), παροτρύνει τούς ἀνθρώπους νά ἀγαποῦν τούς ἔχθρούς των (Ματθ. ε', 44). Εἰς τήν λατρευτικήν ζωήν τῆς Ὀρθοδοξοῦ Εκκλησίας ἡ λέξις εἰρήνη κατέχει σπουδαίαν θέσιν. Δέν πρόκειται φυσικά μόνον διά τήν «ἄνωθεν εἰρήνην», «τήν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν» (Φιλιπ. δ', 7). Ο Χριστός εἶναι ἡ «εἰρήνη ὑμῶν» (Ἐφεσ. β', 14), εἰρήνη, ἡ ὁποία ἐκφράζεται «ἐπί γῆς» ώς ἀγών διά τήν δικαιοσύνην καί τήν εἰρηνικήν συμβίωσιν. Υπαρξιακή εἰρήνη, εἰρήνη μέσα εἰς τήν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καί κοινωνική εἰρήνη, εἶναι δύο ὄψεις τοῦ ίδιου νομίσματος. Η Εκκλησία προσεύχεται πάντοτε ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, μᾶς εἰρήνης, ἡ ὁποία εἶναι, τό τονίζομεν αὐτό καί πάλιν, συνώνυμος τῆς δικαιοσύνης. «Η εἰρήνη, τῇ δικαιοσύνῃ συγκεκριμένη, θεῖόν ἐστι χρῆμα» (Ιοίδωρος ὁ Πηλούνσιώτης PG 78, 924).

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ προσευχόμεθα διά τήν θεραπείαν τῆς ὑπαρχούσης διαιρέσεως τῆς Κορεατικῆς Χερσονήσου, διά τήν εὐημερίαν ὅλων τῶν κατοίκων αὐτῆς, διά νά ριζώσουν εἰς τάς καρδίας των τά πολυπόθητα ἀγαθά τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀρμονίας, καί διά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν ὅλων τῶν προσπαθειῶν διά ἐνότητα καί καταλλαγήν, ἀγαθῶν τά όποια ἀτυχῶς ἐστερήθησαν ἐπί 65 ἔτη. Ο Θεός τῆς εἰρήνης νά εὐλογή τάς προσπαθείας καί τάς πρωτοβουλίας τῶν ἀρχῶν καί τῶν πολιτῶν, ὡστε αἱ ἐνέργειαι των νά ἀποβοῦν καρποφόροι καί ἀποδοτικοί διά ὅλους τούς Κορεάτας. Δραπτόμεθα τῆς εὐκαιρίας, διά νά ἀπενθύνομεν πρός ύμᾶς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας διά τήν στήριξιν καί τήν ἐλευθερίαν, τάς όποιας ἀπολαμβάνει ἡ Ὀρθόδοξος Εκκλησία ἐν Κορέᾳ, καί εὐρύτερον, διά τήν διασφάλισιν καί προστασίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκείας καί τῆς λατρείας, εἰς τήν φιλόξενον χώραν ύμῶν.

(ἀπόσπασμα ἀπό τήν Όμιλία τῆς ΑΘΠ κατά τήν θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικὸν Τ.Ν.Ἀγ. Νικολάου Σεούλ, 6. 12. 2018.)

